

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dryaden. Et Eventyr fra Udstillingstiden i Paris 1867. 1868

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 81. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-idm139748572971456/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

- [34] hvad der var at see, hvor vidunderligt; paa hvert Sted hvor hun dvælede et Øieblik, forvandlede hendes Klædning, hendes Skikkelse, efter det Steds Egenhed, det Huus, hvis Lampe belyste hende.
- 5 Hun naaede Boulevarden; her strømmede et Lyshav fra Gasflammer i Lanterner, Boutiker og Cafeer. Her stode i Række Træer, unge og slanke, hver gjemte sin *Dryade* for Straalerne af det kunstige Sollys. Det hele uendeligt lange Fortog var som en eneste stor Selskabssal; her stode dækkede Borde med alle Slags
- 10 Forfriskninger, Champagne, Chartreuse, ned til Kaffe og Øl. Her var Udstilling af Blomster, af Billeder, Statuer, Bøger og brogede Stoffer.
- Fra Stimlen under de høje Huse saae hun ud over den skrækindjagende Strøm midt udenfor Trærnes Række; der bølgede
- 15 en Flod af rullende Vogne, Cabrioletter, Karreeter, Omnibusser, Droschker, ridende Herrer og opmarseberende Regimenter. Det gjaldt Liv og Lemmer at krydse over til den modsatte Bred. Nu lyste Blaalys, nu var Gaslyset det Raadende, pludselig steg en Raket, hvorfra, hvorhen?
- 20 Tilvisse, det var Verdenshyens store Landevei!
- Her klang italienske bløde Melodier, der spanske Sange, ledsagede af Castagnetternes Slag, men stærkest, overbrusende det Hela, lød Minutets Spilledaase-Melodier, den kildrende Cancan-Musik, som *Orpheus* ikke kjendte og som aldrig var hørt af
- 25 den skjønnne *Helene*, selv Hjulbøren maatte danse paa sit ene Hjul, om den mægtede at danse. *Dryaden* dansede, svævede, fløj, vekslede i Farver som Colibrien i Sollys, hvert Huus og åets Verden derinde gav Reflexen.
- [36] Som den straalende Lotusblomst, reven løs fra sin Rod, føres
- 30 af Strømmen og paa dens Hvirvler, drev hun afsted, og hvor hun standsede, var hun atter en ny Skikkelse, derfor mægtede Ingen at følge, gjenkjende og beskue hende.
- Som Skybilleder fløj Alt hende forbi, Ansigt ved Ansigt, men ikke et eneste kjendte hun, ikke saae hun en Skikkelse fra sin
- 35 Hjemstavn. Der lyste i hendes Tanke to straalende Øine: hun tænkte paa *Mari*, stakkels *Mari*! det pjaltede, glade Barn med den røde Blomst i det sorte Haar. Hun var jo i Verdens-Byen, rig, straalende, som da hun kjørte forbi Præstens Huus, *Dryadens* Træ og den gamle Eeg.
- 40 Her var hun tilvisse i den døvende Larm, maaskee nys stogt

6, 9 stode] stod B. 23 Cancan] *Offenbach* omtaler flere gange i udkast til denne scene, Offenbachs Lirkasse overstrøget r.